

1981 பிப்ரவரி 2]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: அமைச்சரவர்கள் இண்டர்வீன் செய்து பேசுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். அப்படியில்லாததால் என்ன செய்வது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எழுத்து மூலமாக அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஹவுசில் சொன்னதற்கு ஹவுசில் தான் கொண்டு வர முடியும்; இங்குதான் எங்களுக்கு புரொடெக்ஷன் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதுப்பற்றி என்னுடைய கவனத்திற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது குறித்து நான் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குச் சொல்கிறேன்.

#### 4. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் மூடப்பெற்றிருப்பது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். “அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் மூடப்பட்டிருப்பது குறித்தும், ஆசிரியர்கள் கைது குறித்தும் விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, திருவாளர்கள் ரா. உமாநாத், ப. நெடுமாறன், ஆர். சுந்தரமூர்த்தி, எஸ். ஆண்டித்தேவர், நா. சுந்தரராஜ், எஸ். இராமலிங்கம், மு. அப்பாதுரை செ. சிவசாமி, எம். ஆறுமுகம், சே. அழகர்சாமி, ஆர். கருப்பையா, பி. உத்திராபதி, தி. கா. நல்லப்பன், என். எஸ். வி. சித்தன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், என். வரதராசன், ரா. கிருஷ்ணன், டி. மணி ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பது குறித்து மிகச் சூருக்கமாகக் கூறும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலில் திரு. ரா. உமாநாத் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே, இது மிகவும் ஒரு முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதால்தான் அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று பலதடவைகள் உங்களை வற்புறுத்தினேன். இன்றைக்கு அனுமதித்திருப்பதற்காக மிக்க நன்றி. இன்று இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் அநேகமாக பல்கலைக்கழகம் பூராவும் மாணவர்கள் அன்றி, புரோ-சான்சலர், வைஸ்-சான்சலர் அன்றி, ஹெட் ஆஃப் டிபார்ட்மெண்ட்ஸ் அன்றி சமையல் அறை உள்பட சிறையில்தான் என்றால் அது மிகையாகாது என்று நான் சொல்வேன். இப்பொழுது கூட போராட்டம் முடியவில்லை; பிக்குட்டிங்தான் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது ஆகவே கைது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, கிளர்ச்சி தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

எனவே, இங்கே விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் என்னவென்றால், அரசாங்கம் கொடுத்திருந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றத் தவறியதன் விளைவாக இப்பொழுது பெரிய சிச்சுவேஷன் வந்திருக்கிறது. 1928 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திற்குத் திருத்தங்களை அவர்கள் கேட்டாலும்கூட, அதில் பிரதானமான திருத்தமாகக் கேட்பது, மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவைகளிலே வைஸ்-சான்சலருக்கு இருக்கின்ற பவர்ஸ் அந்த யூனிவர்சிட்டியிலே மட்டும் புரோ-சான்சலருக்கு இருக்கிறது; அது கூடாது.

It must be brought on a par with Madurai Kamaraj and Madras universities.

இது பிரதானமானது; மற்றத் திருத்தங்களும் வேண்டும்; இது தான் பிரதானமான திருத்தம் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறபொழுது கொடுத்த வாக்குறுதியை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்; ஆனால் வாக்குறுதியின் தன்மையைப்பற்றிச் சற்று மாறிச் சொல்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த முக்கியமான வாக்குறுதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் வேறு ஆராய்ச்சித் துறையிலே வளர்ப்பதற்காக என்றெல்லாம் அவர் கூறுகிறார். அது சரியல்ல. அது வாக்குறுதி கொடுக்கிறபொழுது, கவர்னர் உரையிலேயும், புரோ-சான்சலருக்கு மற்ற யூனிவர்சிட்டிகளில் இல்லாத பவர்ஸ் இருக்கின்றன என்ற கான்ட்ரவர்டி தான், கொஞ்சிக்கு நடுவிலேதான் அன்றைய கவர்னர் உரையிலேயும் சரி, பிறகு வந்திருக்கின்ற பல்வேறு கேள்விகளுக்கும் கல்வியமைச்சரவர்கள் பதில் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆகவே, அந்த வாக்குறுதியைப் பொறுத்தவரையில் புரோ-சான்சலருக்கு இல்லாத பவர்ஸ் அவருக்கு இருக்கிறது வைஸ்-சான்சலருக்கு—மற்றவர்களுக்கு இருக்கிறதைப்போலக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அமென்மெண்டைப்பற்றி அரசாங்கம் இன்னும் அவர்களுடைய கமிட்மெண்டைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லவில்லை. சமீபத்திலே சிஃப் மினிஸ்டர் அவர்கள், கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மதிப்பேன் என்று சொல்கிறபொழுது இந்தக் குறிப்பிட்ட பிரதான, உயிரான வாக்குறுதியைப் பற்றி ரீ-ஆக்ஷன் கொடுக்கவில்லை என்பதால் பிக்கெட்டிங்கை நிறுத்தினாலும்கூட மறியல் இன்னும் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அந்த புரோ-சான்சலர் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும், எரடிட்டரி சிச்சுவேஷன், அதாவது குடும்பத்தின் பரம்பரையாகவே அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. செனட், சிண்டிகேட்டில் எக்ஸ்-அபிஷியோ மெம்பர்களை நியமிப்பதற்கு புரோ சான்சலருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இதனால் என்ன விளைவு ஏற்படுகிறது? புதுக்கோட்டை ராஜா பதவி போய் ரொம்ப நாளாயிற்று.

He has got a representative,



1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

ஆனால் புதுக்கோட்டை திவானுக்குக்கூட அங்கே பிரதிநிதித் துவம் இருக்கிறது. டிஸ்டிரிக்ட் போர்ட் போய் எத்தனை வருஷம் ஆயிற்று? டிஸ்டிரிக்ட் போர்ட் உறுப்பினர்களுக்கு பிரதிநிதி என்று அங்கே இருக்கிறது. அதெல்லாம், ப்ரோ சான்சலர் தனக்கொரு மெஜாரிட்டி உண்டாக்குவதற்காக என்னென்ன முறையிலோ நியமனம் செய்ய வேண்டுமோ அந்த முறையெல்லாம் கையாளப் படுகிறது.

போஸ்டல் பேலட் எதற்கு? மனிதர் ஊரிலே இல்லையென்றால் அதற்கு போஸ்டல் பேலட் இருக்கிறது. மனிதர் ஊரிலே இருக்கிறார். அவர் போஸ்டலில்தான் போட்டு அனுப்ப வேண்டுமாம். அது எதற்கு? இன்ஃப்ளூயன்ஸ் யூஸ் பண்ணி, அவரிடம் சைன் வாங்கித்தான் போஸ்டல் பேலட் இருக்கிறது. அந்த முறைகேடுகள் எல்லாம், அப்படிப்பட்ட சர்வத்தினர் அதிகாரங்கள் பூராவும் ப்ரோ-சான்சலருக்கு இருப்பதால்தான்—இன்றைக்குக் கிளர்க்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

18 ஆண்டுக்காலம் கம்பீனிட் பண்ணியிருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு இப்பொழுதுதான் கன்பரம்மேஷன் வருகிறது. அப்படி 250 ஆசிரியர்களுக்கு அந்த நிலைமைகள். அதனால்தான் அந்த அமென்ட் மென்ட் ரொம்ப முக்கியமானது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், ஊழல்கள் என்று சொல்லும்போது நான் கவர்னர் உரையிலே பேசுகிறபொழுது ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னேன், டெப்பாசிட்களை, ப்ரோ-சான்சலர், நேஷனலைட்ஸ் அல்பாத, தேசியமயமாக்கப்படாத பிரைவேட் பாங்கிலே கொண்டுபோய் வைக்கிறார் என்று என்னிடம் பல பாங்குகள் பெயர்கள் இருக்கின்றன. நோக்கம் என்ன?

நான், நான்-நேஷனலைட்ஸ் பாங்கிலே போய் டெப்பாசிட் வைத்தால், எனக்கு இன்சென்டிவ் கமிஷன் கிடைக்கும். பணம் சர்க்கார் கொடுக்கிறது. அந்தப் பணத்தை, தேசியமயமாகாத பாங்கிலே, ப்ரோ-சான்சலர், டெப்பாசிட் செய்து வைத்தால், இன்சென்டிவ் கமிஷன் அவருக்குப் போகும், போகிறது.

அதேமாதிரி - இன்னொன்றும் கிடைக்கிறது. அந்த ப்ரைவேட் பாங்கிலே ப்ரோ-சான்சலர் சர்க்கார் பணத்தைக் கொண்டு போய் வைத்தால், அவர் நடத்தக்கூடிய, ப்ரோ-சான்சலர் நடத்தக்கூடிய, ஏராளமான பிரைவேட் கம்பெனிகள் உண்டு, இன்டஸ்ட்ரீஸ் உண்டு. அந்த இன்டஸ்ட்ரீசுக்கு, அவர் அந்த பாங்கிலே டெப்பாசிட் வைத்திருக்கிறாரே என்ற ஒரு காரணத்திற்காக, அவருடைய சொந்த இன்டஸ்ட்ரீசுக்கு லோன்ஸ், மற்றும் என்னென்ன சலுகைகள் வேண்டுமோ, அவ்வளவும் கிடைக்கிறது. அப்படியும் அதிகாரம் துர்பிரயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

அதே மாதிரி, வங்கியிலே ஆளைச் சேர்ப்பதற்குக் கோட்ட இம் கிடைக்கிறது. அந்த முறை, இந்த அதிகாரம் அவர் கையிலே வரும்பதாலே, அந்த முறைகேடுகள் நடக்கின்றன.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

ஒரு முக்கியமான விஷயம், எல்லோரும் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். கணக்குகளிலே, ரிப்போர்ட்டிலே எல்லாம் என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், Golden Jubilee Hall இருக்கிறது Students Health Centre இருக்கிறது, Social Science Block இருக்கிறது, Teacher Training Building இருக்கிறது, Humanity Block இருக்கிறது. என்று கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன என்று அடிக்கடி ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் போய்ப் பார்த்தால் கட்டிடமே, காணோம்.

நான் படித்த எந்தக் கட்டிடமும் அண்ணாமலை யூனிவर्सிட்டிப் பெரிஸஸில் காணோம். தட் மீன்ஸ் அரசாங்கத்தினுடைய பணத்தை வாங்கி, எப்படியோ செலவு செய்து, கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டதாகப் பொய்யாக, கணக்கிலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். அந்த கட்டிடங்களை நான் தேடிப்பார்த்தேன். புஸ்தகத்திலே இருக்கிறது. ஆனால், கேம்ட்ஸில் இல்லை. அதனாலேதான் இந்த முக்கியமான விஷயங்களை டிஸ்கஸ் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒரு முக்கியமான விஷயம். இவ்வளவு விவகாரங்கள் வந்து வெடித்திருக்கும்போது, கவர்ன்மென்ட் ஹாண்டில் பண்ணுவதிலும் தவறிருக்கிறது. அதை டிஸ்கஸ் பண்ண வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அங்கே 144 சம்பந்தத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுக்குத் தெரியும். தலைவர் அவர்களே, 144 போட வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை, லோக்கல் மாஜிஸ்ட்ரேட்தான் அசெஸ் பண்ணுவார். சிச்சுவேஷனை அவர்தான் அசெஸ் பண்ணுவார். மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆர்டரில்தான் இருக்க வேண்டும். எக்ஸ்ப்யூஷன் ஆர்டர் போடப்படுவதில்லை. அது, மாஜிஸ்ட்ரேட் அசெஸ்மென்ட். மாஜிஸ்ட்ரேட் அசெஸ்மென்டில் 144-க்கு இடம் இல்லை. ஏனென்றால், 24ஆம் தேதி, சர்வகட்சி கூட்டத்திற்கு அங்கே இருக்கிற, எஸ். பி.-யும், கலெக்டரும் பர்மிஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, பர்மிஷன் கொடுத்ததிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? லோக்கல் அத்தாரிட்டிஸ் பொறுத்தவரையிலும், 144 போடுவதற்கு எந்த சர்க்கம்ஸ்டான்சம் இல்லை யென்பது, 24ஆம் தேதி சர்வகட்சிக் கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுத்ததிலிருந்து தெரிகிறது. ஆனால் கிட்ரென்று 144. நான் கூறவிரும்புகிறேன். அரசாங்கம் மறுப்பதாக இருந்தால் சொல்லட்டும். 144 ஸ்தலத்திலே அசெஸ் பண்ணி போடப்பட்டது அல்ல. இங்கிருந்து, கோட்டையிலிருந்து 144 போடுவதற்கு உத்தரவு போட்டுதான், 144 போடப்பட்டது என்பதுதான் நான் கூறுவது—எனக்கு வந்த தகவலின் அடிப்படையில்....



1981 ஜிப்ரவரி 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சுருக்கமாகப் பேச வேண்டும். கவர்னர் உரைமீது விவாதம் மாதிரி போய்க் கொண்டிருந்தால், அதற்குள் அண்ணாமலை யூனிவர் சிட்டியை கட்டியே முடித்து விடலாம் போல் இருக்கிறது.

திரு. ரா. [உமாநாத்: இந்த பாய்ன்ட்டோடு முடித்துவிடுகிறேன். என்னுடைய விமீட்தெரியும். ஆகவே, இங்கிருந்து 144 உத்திரவு அனுப்பப்பட்டு, 24ஆம் தேதி கூட்டம் கூட்ட கொடுத்த பரீட்சைக் கான்சல் பண்ணப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் நான் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புவது, 25ஆம் தேதிக்கு, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிப் பொதுக்கூட்டம் போடுவதற்கு டீர்மினேஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். இது என்ன தீர்மானம்? கூட்டம் போட அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 144 இருக்கும்போது, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக விவகாரம் பற்றிய சர்வ கட்சிக் கூட்டம் கான்சல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் அந்த மாதிரி பிரச்சனைகள் வந்திருப்பதாலே இவர்கள் அரெஸ்டை சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறார்கள். நான் இப்பொழுது விவாதிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்கிறபோழுது, அவர்கள் கைதாவது, மதியல் செய்வது ஆகியவற்றை சஸ்பென்ட் பண்ணி யிருப்பதை ஓர் நல்ல வாய்ப்பாக அரசாங்கம் கருதி அவர்கள் அத்தனை பேரையும் விடுதலை செய்து அவர்களுடைய பிரதிநிதியை முதலமைச்சரை அழைத்துப் பேசுவாரேயானால் அந்த அமென்ட்மென்ட் உள்பட அவ்வளவும் அன்டர்ஸ்டேன்டிங்கில் வந்து, இந்த விஷயம் அண்ணாமலை யூனிவர்டிட்டியில் மட்டுமல்ல, மாநிலம் பூராவும் பயன்படுத்த ஒரு வாய்ப்பை, கிடைத்த அந்த வாய்ப்பை அரசாங்கம் பயன்படுத்துவதற்காகக் கிடைத்த அந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு இது குறித்து விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10.30]

திரு. ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் கடந்த 6 மாத காலமாக சரிவர இயங்க முடியாத சூழ்நிலை உருவாகி, அங்கே ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அனைவரும் தொடர்ந்து போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு இன்றைக்கு 750க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள், அலுவலர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் சிறை பிடிக்கப்பட்டு இருக்கிற பரிதாபகரமான சூழ்நிலை அங்கே உருவாகியிருக்கிறது. அதிலும் சென்ற ஜூலை மாதத்திலே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன்னாலே ஒரு முத்தரப்பு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தை இன்றைக்கு நிர்வாகம் முழுமையாக அமல் நடத்த மறுப்பதனால்தான், மாணவர்களுடைய ஆசிரியர்களும் மற்றும் உள்ளவர்களின் போராட்டம் அங்கே வெடித்தது என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

அதிலும் குறிப்பாக 20 ஆண்டுகாலம் வரை அங்கே பணியாற்றியவர்களின் வேலை நிரந்தரமாக்கப் படவில்லை. ஏறத்தாழ 200-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் அங்கே நிரந்தரமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு பல்கலைக் கழகத்தில் 20 வருடகாலமாக ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள் பணிகள் நிரந்தரமாக்கப் படாத ஒரு சூழ்நிலை அங்கே ஏற்பட்டதை, சல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மிகக் கடுமையாகக் கண்டித்து எனக்குத் தெரியும். அப்படி இருந்தும் கூட, அந்த நிர்வாகம் இன்னமும் பிடிவாதமான போக்கிலே மறுத்துவருகிறது. அந்த முத்தரப்பு ஒப்பந்தத்தில் செய்யப்பட்டதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தவறியதால், இன்னமும் அதை அமல் நடத்தாததன் விளைவாகத்தான் ஆசிரியர்கள் போராட்டம் மீண்டும் வெடித்திருக்கிறது.

நாமெல்லாம் அங்கே பயின்றவர்கள். அமைச்சர்கள் வரிசையிலேயும் விற்றிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி வரிசையிலேயும் நிறைய நண்பர்கள் விற்றிருக்கிறார்கள். அந்தப் பல்கலைக் கழகங்களில் ஒன்று என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அது நல்ல முறையிலே இயங்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டுக்குப் பெருமையும், தமிழின் பெருமையும் உணர்த்துக்கின்ற பல்கலைக் கழகமாக அது தொடர்ந்து இயங்கவேண்டும் என்பது அவையில் உள்ள அனைத்து நண்பர்களின் எண்ணம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை அறிந்துதான் சென்ற ஆளுநர் உரையிலே இந்த அரசின் சார்பிலே, அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. 1928 ஆம் ஆண்டிலே வகுக்கப்பட்ட அந்தச் சட்டம், இன்றைய சூழ்நிலைக்கு ஏற்புடைத்ததாக இல்லை. ஆகவே அதற்கான சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படும் என்று உறுதி அளிக்கப்பட்டு 6 மாத காலம் ஆகிவிட்டது. அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை விரைவிலே கொண்டு வந்து, அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை சீரமைப்பதில் இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை நீங்கள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் போராட்டத்தை முடிப்பதற்காக ஆசிரியர்கள் முன் வந்து போராட்டத்தை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அரசு இந்த சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சிறையிலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள், அலுவலர்கள் அத்தனை பேர்களையும் எந்த நிபந்தனையும் இல்லாமல் உடனே விடுதலை செய்ய வேண்டும். அவர்களை விடுதலை செய்தால்தான் ஆசிரியர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினால்தான் பல்கலைக் கழகத்தைத் திறக்க முடியும். மாணவர்கள் சல்வி பயில முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள், ஆடி சியாளர்கள் மீது நிர்வாகம் எத்தகைய பழிவாங்கும் வரா கைளில் ஈடுபடாது என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள்



[1981 பிப்ரவரி 2] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

அந்த உறுதிமொழியினை இந்த அவையிலே அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நிர்வாகத்தின் போக்கு அதற்கு உகந்ததாக இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிப்பாக இருந்து, நிர்வாகத்தை ஒழுங்குப்படுத்த முழு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த தேரத்தில் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். சென்ற ஜூலையிலே செய்யப்பட்ட முத்தரப்பு ஒப்பந்தத்தை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்கும், இது குறித்து விரிவாக விவாதிக்கவேண்டும் என்பதற்கும் இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். சுந்தரமூர்த்தி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் காலவரம் பின்றி முடியிருப்பதைப் பார்க்கிற போது யாரும் கவலைப் படாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் அரசுக்கு அந்தக் கவலை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேலவையில் கூட உறுதிமொழி தந்து இருக்கிறார்கள். சட்டம் சீர்திருத்தம் செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த உறுதிமொழியை ஏற்று கல் லூரிக்குத்திரும்ப வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள் ஆனால் போர்டு கின்ற ஆசிரியர்களும், ஊழியர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் சிறையில் இருக்கிறபோது இந்த உறுதிமொழியைக் கொடுப்பார்களானால், அவர்கள் எவ்வாறு கல்லூரிக்குச் சென்று பழையபடி பணியாற்ற முடியும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் போராட்டம் என்ன காரணத்திற்காக அங்கே நடத்தப்பட்டுவருகிறது என்று சொன்னால், அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் பல ஆண்டுகாலமாக நடைபெற்று வரும் ஊழலை தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். கடந்த குலை மாதம் தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்றப் பேரவை-மேலவை கூட்டவை கூட்டத்தில் அறிவித்த தீர்மானம் இருந்து போராட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. அந்தப் போராட்டம் தனிப்பட்ட முறையில் நடத்தப் பெறவில்லை. அங்கேயுள்ள ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆசிரியர்கள், உணவு விடுதி காப்பாளர்கள் என்று அனைவரும் சேர்ந்து 20-1-80 முதல் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை அரசுடமையாக்க வேண்டும் என்று போராட்டம் நடத்தி வருகிறார்கள்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஏற்கனவே திரு. உமாநாத் அவர்கள் விளக்கமாக இதுபற்றி பேசிவிட்டார். ஆகவே, சுருக்கமாகப் பேசுங்கள்.

திரு. ஆர். சுந்தரமூர்த்தி: அங்கே நடைபெறுகிற போராட்டத்தை விளக்குவதற்காக சிதம்பரம் நகரில் ஒரு பொதுக்கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருந்தது. அந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேச நானும் அன்றையதினம் சென்று இருந்தேன், ஆனால் அங்கே

[திரு. ஆர். சுந்தரமூர்த்தி]

[1981 பிப்ரவரி 2]

144 தடை உத்தரவு போட்டு, அந்தக் கூட்டத்தை தடை செய்து விட்டார்கள். ஆனால் அதற்கு மறுநாள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகப் பொதுக் கூட்டத்திற்கு - 144 தடை உத்தரவு இருந்தபோதிலும்-அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு, அதில் மாண்புமிகு அமைச்சர் கூட கலந்து கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கிறபோது, எங்களுக்கு மட்டும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு வழங்கப் படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வீர வணக்க நாள் என்பது தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லா மக்களுக்கும் ஏற்புடைய நாள் என்கிற காரணத்தால், அந்தப் பொதுக்கூட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது ஒரு இடத்தில் 144 தடை உத்தரவு போட்டு இருந்தாலும் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் என்று எடுத்துத் தெரிவிக்கிற போது அதற்கு சிறப்பாக அனுமதி வழங்கப்படுவது வழக்கம். காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் கூட அப்படி நடந்து இருக்கிறது. வீர வணக்க நாள் தமிழக மக்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவானது என்பதால் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் வீரவணக்கநாள் பொதுக்கூட்டம் நடத்த அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக பொதுக் கூட்டத்தில் குடந்தையைச் சேர்ந்த கோசி. மணியும், என்.வி.என் சோழுவும் கலந்து பேசினார்கள் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்திற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகப் பொதுக்கூட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கினால், கட்டாயமாக நாங்களும் கூட்டம் நடத்துவோம் என்று அவர்கள் 'பரம்' ஆக இருந்தால், அவர்களுக்கும் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. அந்தக் கூட்டங்களில் வீர வணக்க நாள் பற்றி மட்டும் பேசவில்லை, அவரவர்கள் கட்சிக்கொள்கைகளையும் அரசியலையும் பற்றி பேசினார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வீர வணக்க நாள் என்கிற போது, அதுவும் சேர்த்துத்தான் வரும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அனுமதி கொடுத்தபிறகு தான், திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. இரண்டு பேருக்கும் ஒரே நேரத்தில் தான் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.



[1981 பிப்ரவரி 2]

திரு. ஆர். சுந்தர்மூர்த்தி: இன்றையதினம் அங்கே போராட்டம் நடத்துகின்றவர்கள். 144 தடை உத்தரவை மீறுவது என்ற முடிவுக்கு வந்து இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதியை ஏற்று அவர்கள் வேலைக்கு திரும்ப வேண்டும் என்று சொன்னால், அங்கே சிறையில் வைக்கப் பட்டுள்ள ஆசிரியர்களும், ஊழியர்களும் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்படவேண்டும். அவர்களை அழைத்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டும். அப்போதுதான் அந்தப் பல்கலைக்கழகம் மீண்டும் நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்து இரண்டு கருத்துக்களை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட ஆசிரியர்கள் ஊழியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆகியோரை நிர்வாகம் பழிவாங்கக்கூடாது அதற்கு அரசு உத்தரவாதம் தரவேண்டும். ஆசிரியர்கள் வேலைக்குத் திரும்ப, மாணவர்கள் கல்வி பயில ஆவன செய்யும் வகையில், ஆசிரியர்களையும், ஊழியர்களையும் நிபந்தனை இன்றி விடுதலை செய்து வகுப்பு நடத்த அரசு வழி செய்ய வேண்டும். மேலும், இந்தச் சூழ்நிலையில் தோன்றியுள்ள பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் பிரதிநிதிகளை அழைத்துப் பேச வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு, இந்தப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி விவாதிக்க இந்த பேரவையின் இதர நிகழ்ச்சிகளை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மூற்பகல் 10-40)

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: தலைவரவர்களே, எனக்கு முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு மேலாக சில கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்கள் இன்னும் 750 பேர்களுக்குமேல் இன்றும் சிறையிலே இருக்கிறார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் ஒரு தனியார் நிர்வாகமாக, தனியார் சொத்தாக ஆக்கப் பட்டிருப்பது இந்த அரசுக்குத் தெரியும். சென்ற ஜூலை மாதத்தில் முத்தரப்பு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, அதன் விளைவாக எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை அந்த நிர்வாகம் அமல்படுத்தாத தினால் ஆசிரியர்களும் ஊழியர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நியாயமான போராட்டத்திற்கு முக்கிய காரணம், 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பணியாற்றிய ஆசிரியர்களுக்குக்கூட ஊதிய உயர்வு இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்தால் வழங்கப் படுகிற பஞ்சப்படியைக்கூட அந்த நிர்வாகம் கொடுக்காமல் இருக்கிறது. அரசு கொள்கை அடிப்படையிலே ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கின்ற பிராவிடன்ட் ஃபன்ட் தொகையை வாங்கிக்கொண்டு, அரசுக்கு வட்டி செலுத்தினால்

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

போதும் என்ற வகையில் வட்டியை மட்டும் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் இன்றைக்கு அந்த ஆசிரியர்களும் ஊழியர்களும் தனி நபர் கையிலே சிக்குண்டு, அவர்கள் மிகப்பலமான கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, அந்தப் போராட்டத்தை நசுக்குவதற்காக இன்றைக்கு அந்த நிர்வாகம் பழிவாங்க முனைந்திருக்கிறது. ஆகவே, அரசு இதிலே உடனடியாக தலையிட்டு, சிறையில் இருக்கிற ஆசிரியர்களையும் ஊழியர்களையும் எந்தவிதமான நிபந்தனையும் இல்லாமல் விடுதலை செய்து, அவர்களுக்கு பணிப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள் ஆராய்ச்சியாளர்கள், மாணவர்கள் நன்மையைக் கருதி, பொதுமக்கள் மத்தியில் நிலவுகின்ற பதட்ட நிலையைத் தவிர்க்கின்ற வகையில், அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு அந்த யதாச்சாதிக்கார சக்திக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும்- மற்றும் பல்வேறு விவரங்களைப்பற்றி பேசி முடிவு செய்ய வேண்டியிருப்பதால் அவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகளை ஒத்தி வைத்து, இந்தப் பிரச்சினைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அப்பாதுரை: தலைவரவர்களே, தொடர்ந்து மோதமாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்று வருகின்ற சம்பவத்தைப் பற்றியும் அதனால் நடைபெறுகின்ற போராட்டத்தைப் பற்றியும் உறுப்பினர்கள் இங்கே கருத்து கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலே இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டு அதை இன்றைக்கு எடுத்துக் கொண்டதற்காக நன்றி. பல நாட்களுக்கு முன்னாலே விவாதத்திற்கு வந்திருக்க வேண்டிய இந்தப் பிரச்சினை இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது.

சர்வாதிகார முறையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தை எதிர்த்து ஆசிரியர்களும் ஊழியர்களும் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தின் சட்டத்தை திருத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அங்கே நடக்கக்கூடிய பல்வேறு நிர்வாகச் சீர்கேடுகளை எதிர்த்து, மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் மற்றும் சகல தொழிலாளர்களும் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆதரவாக இன்றைக்கு தமிழ்நாடு பூராவும் இருக்கக்கூடிய பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் போராட்டத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள், இந்த நிலை நீடிக்குமானால் தமிழ்நாட்டில் கல்வி சீர்கேடு அடையும் நிலை இருக்கிறது.

அதைப்போன்று அங்கே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு தரப்பிலுள்ள பேராசிரியர்களும் ஆசிரியர்களும், இதர ஊழியர்களும் போராட்டம் நடத்தி, இன்றைக்கு நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் சிறையில் இருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு மாதத்தில் பட்டப் படிப்புத் தேர்தல் நடக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது, இந்த நேரத்தில் ஆசிரியர்கள் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை அங்கே நடைபெறுகின்ற நிர்வாகச் சீர்கேடுகளை அரசாங்கத்தின்



1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறோம். உரிய நடவடிக்கை எடுக்க இவ்வளவு காலதாமதம் ஏன் என்றும், என்ன சங்கடம் அதிலே இருக்கிறது என்றும் தெரியவில்லை. மேலும் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கும், இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கும் ஒரு முத்தரப்பு பேச்சுவார்த்தையைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே போன்று சென்ற 6 மாதங்களுக்கு முன்பு நடபெற்ற போராட்டத்தில் ஒரு முத்தரப்புப் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதிலே சில ஒப்பந்தங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அந்த ஒப்பந்தங்களை மீறுகின்ற விதத்துல் பழி வாங்குகின்ற வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுவும் இந்தப் போராட்டத்திற்கு ஒரு நிலைக்களமாக இருக்கின்றது. தற்போது கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்ற பேராசிரியர்களை நிபந்தனையற்ற முறையிலே விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இது மிகவும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பதால் இதற்காக இந்தச் சபையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தின் ஆசிரியர்கள் போராட்டம் பற்றி கொண்டுவரப்பட்ட ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது பேச விரும்பிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு முக்கியமான வேறுபாட்டினை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கின்ற சொந்தப் பிரச்சினைகளாகிய அதாவது பணிபாதுகாப்பு, சம்பளம், கன்ஃபர்மேஷன் போன்ற வேறுபல பிரச்சனைகள் பற்றிப் போராடுவது என்பது ஒன்று. அல்லது முழுமையாக ஒரு பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பொது நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு தங்களுடைய கருத்துக்கள் எத் தெரிவித்து அதற்கான ஒரு முயற்சியை மேற்கொள்வது என்று இன்னொன்று. முன்பு ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பிரச்சினைகளுக்காகப் போராடினார்கள். இன்னால் பொது நன்மைக்காக இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்று நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் கவர்னர் உரையிலே கூறி இருக்கிறோம். ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய பிரச்சினைகளாக அதாவது கிட்டத்தட்ட 30 ஆண்டுகாலமாக இருந்து வருகின்ற பல்வேறுப் பிரச்சினைகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். கன்ஃபர்மேஷன் ஆகாமல் இருந்தது பற்றிக் கூடச்சொன்னார்கள். இந்த மாதிரிப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் வைத்து ஆசிரியர்கள் போராடிய போது ஆசிரியப் பெருமக்களோடு பேசி நிறைய பிரச்சனைகளுக்கு உடன்பாடு கண்டு அந்தப் போராட்டத்திற்கு ஒரு முடிவு கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பிரச்சினைகளுக்காகப் போராடி அதிலே வெற்றி பெற்றார்கள் என்று கூட நாம் ஒரளவுக்குச் சொல்லலாம்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் நம் முன் வைக்கின்ற பிரச்சினை சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்பது. அதாவது சட்டத்தைத் திருத்துவோம் என்று சொன்ன அரசு தனது வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று அவர்கள் பொராடுகிறார்கள். ஆகவே தான் நானும், அன்றையதினம் மேல்வயிலே பேசியபோது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் வாக்குறுதியை நிச்சயமாகக் காப்பாற்றுவோம் என்கிற உறுதிமொழியைத் தந்தோம் இங்கேயும் அந்த வாக்குறுதியைத் தர விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் நாம் இப்போது பேசுவது போன்ற அந்த உணர்வோடு அது கொண்டுவரப்படவில்லை என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்; ஆனால் திட்டம் கொண்டுவருவதன் நோக்கத்தை நாம் தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்டால் நல்லது. சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்பது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களை மட்டுமல்ல, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் ஆகிய மூன்று பல்கலைக் கழகங்களின் சட்டங்களையும் திருத்துகின்ற வகையிலே சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டி இருக்கின்றது. அந்த நிலையில் அரசு முடிவு எடுக்கும் என்றுதான் கவர்னர் உரையிலே சொல்லி இருக்கிறோம். அதற்கு பிறகு இந்தப் போராட்டம் ஏற்பட்டு பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றி வருவதால் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் கவனித்துத் திருத்த வேண்டிய நிலையில் அரசு நிச்சயமாக முடிவு எடுக்கும், அதிலே யாரும் சந்தேகம் இல்லை. ஆகவே மூன்று பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் சேர்த்து திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தைதான் நான் மேல் சபையிலே சொன்னேன். மேலும் இன்றைய தினம் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தைப் போல மற்ற பல்கலைக் கழகம் இல்லை. புதிதாக வர இருக்கின்ற கோவை பல்கலைக் கழகம், திருச்சி பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றின் விதிமுறைகளும் தற்போது இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களின் விதிமுறைகளும் மாறாகத்தான் இருக்கும். ஒரு பல்கலைக் கழகத்திலே நாம் செனட்டை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னொரு பல்கலைக் கழகத்திலே செனட் இல்லை, இன்னொரு பல்கலைக் கழகத்திலே அக்கடெமிக் கவுன்சில் தேவையா என்று பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட அனுபவங்களின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகமும் செயல்பட வேண்டிய முறைகள் பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து தேவையான விதிமுறைகளோடு உரிய சட்ட பிரிவுகளைக் கொண்டுவர இந்த அரசு விரும்புகிறது. மேலும் நாம் நமக்குத் தேவையான நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள் என்று பேசுகின்ற போது ஆசிரியர்களை வைத்து மட்டும் பேசுவதில்லை. இந்தச் சமுதாயத்தை வைத்துதான் பேசுகிறோம். மேலும் ஒரு பல்கலைக் கழகம் என்பது ஒரு கல்லூரி போல் செயல்படக்கூடாது. கல்லூரியின் நிலை வேறு



1981 பிப்ரவரி 2] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

பல்கலைக் கழகத்தின் நிலை வேறு. கல்லூரி என்பது பட்டப் படிப்பு முதுநிலை பட்டப் படிப்பு போன்றவற்றில் சில மாணவர்களைத் தயார் செய்கின்ற நிலை. ஆனால் பல்கலைக் கழகம் என்பது முதுநிலை பட்டப்படிப்பாக இருந்தாலும் கூட அதனுடைய முக்கியமான பண ஆராய்ச்சிப் பணிதான்.

[முற்பகல் 10-50]

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்-தலைமை.]

அறிவுத் துறையில் தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் எந்தளவிற்கு முன்னேறுகிறோம், அறிவுத் துறையில் தமிழகம் உலகத்தில் உள்ள மற்றப் பகுதிகளைக் காட்டிலும் எந்தளவிற்கு முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டக்கூடிய ஒரே இடம் பல்கலைக்கழகம் தான். ஆகவே இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆராய்ச்சி செய்தார்கள், இதைக் கண்டு பிடித்தார்கள் என்பதைக் கேட்டு அதைப் பின்பற்றுகிற ஒரு நிலை தமிழ்நாட்டில் என்றமே இருக்க முடியாது, என்றுமே இருக்கக்கூடாது என்ற முறையில்தான் இந்த நாட்டிலும் அறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள், புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் என்ற நிலைக்கு பல்கலைக் கழகங்கள் வந்தாக வேண்டும். அதற்குத் தேவையான அதிகாரங்கள் கொண்டுவருகிற போதுதான், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதுபோல், பல்வேறு பிரச்சினைகளை நாம் பரிசீலிக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் ஆசிரியப் பெருமக்கள் எதிர்பார்க்கிற நல்ல திருத்தங்கள் வரலாம். ஆகவே நம்முடைய நோக்கம் பல்கலைக் கழகங்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது தான். அது ரிசர்ச் ஓரியன்ட்டடாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஒரு கல்லூரியைப்போல் இது ஒரு பெரியகல்லூரியாக இருக்கிற நிலைமையை நாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும். அல்லது குறிப்பிட்டவர்கள் அதில் தொடர்ந்து பதவியில் வந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு குறைபாட்டையும் எடுத்துச்சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னது என்று சொல்ல தேவையில்லை என்றாலும் அதற்கு இத்தகைய புதிய பொது நோக்குகள் அல்லது புதிய எண்ணங்கள் வரக்கூடிய ஒரு நிலை இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே இவைகளை யெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்து நாம் சட்டத்தைத்திருத்துவது என்பது உறுதி. அதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்கத்தேவை இல்லை. அதை நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புவது என்னவென்றால் இது ஏப்ரல் மாதம். ஒரு வருடகாலமாக ஒரு பல்கலைக்கழகம் நடைபெறவில்லை என்றால் அதனால் இந்த சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஈடுசெய்யமுடியாததொரு நஷ்டத்திற்கு, பாதிப்பிற்கு யார் பொறுப்பெற்றுக்கொள்ள இருக்கிறார்கள்? அரசாங்கம் தன்னாலான காரியங்களை எந்தளவிற்குச் செய்யமுடியுமோ ஒரு

தன்னாட்சி நிறுவனம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அதில் ஒரு குறைபாடு காரணத்திற்காக ஒரு போராட்டம் நடைபெறுகிறது. அதில் அரசாங்கம் எந்தளவிற்கு பொறுப்பேற்று நடத்த முடியுமோ அந்தளவிற்கு தன் பொறுப்பை நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஈடுசெய்ய முடியாத இந்த இழப்பை இந்தப் பாதிப்பை இன்றைக்கு யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற நிலைமையில் இல்லை. இத்தகையதொரு நிலை சமுதாயத்திற்கு ஏற்படுவதை நாம் தவிர்த்தாக வேண்டும். எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் நாம் இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு தருவது அவ்வளவு சிறந்ததாக இருக்கமுடியாது.

இங்கே ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் ஒரு வாக்குறுதி தந்தால், மிக முக்கியமான கடமைகளைக் கொண்டிருக்கிற உறுப்பினர்கள் இதில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே அதற்கு சரியாக பதில் சொல்லவில்லையென்றாலும், அதற்காக ஒரு குழு இருக்கிறது. அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நாங்கள் அவ்வளவு சுலபமாக நிறைவேற்றாமல் இருக்கமுடியாது. அதற்கு இந்தப் போராட்டத்தைத் தவிர மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மூலமாக அவர்கள் அந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள பல்வேறு சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அதற்காக ஒரு போராட்டம், அதற்காக மாணவர்கள் படிப்பு பாதிக்கப்படுகிறவிதத்தில்—நான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தை மட்டும் நினைவில் வைத்துச் சொல்லவில்லை. இது மேல்நிலைக்கல்வி மட்டத்திலுள்ள கல்வி நிலையில் மிகச் சாதாரணமாக நடப்பதற்குக் கொண்டு வருகிறது. அது நாம் ஓரளவு தடுத்து நிறுத்தியாக வேண்டும். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் நான் இந்தப் போராட்டத்தை அணுக வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஆகவே ஆசிரியப் பெருமக்கள் இதற்காக, சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக போராடவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்பது தான் அரசாங்கத்தின் கருத்தாகும். ஆகவே அதை முழுமையாக கைவிட்டுவிட்டு அவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திற்கு பணியாற்ற செல்லவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை ஒரு சாதாரண நிலையில் நாம் இருந்து பார்க்கிறபோது ஆசிரியப் பெருமக்கள் அவர்களுடைய கடமையை உணர்ந்து அவர்கள் செயல்பட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போராட்டத்தை முழுமையாக கைவிட்டு, இதற்காக அவர்கள் போராட வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற இந்த நிலையை நான் மீண்டும் வலியுறுத்தி இதற்காக இந்த சட்டமன்றத்தின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.



1981 பிப்ரவரி 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத் தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.

#### 5. கவன ஈர்ப்பு

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மீனவர்களுக்கும் தைவான் நாட்டு மீனவர்களுக்கும் இடையே மோதல்.

திரு. செ. சிவசாமி: தலைவர் அவர்களே, “இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வாலினோக்கத்திற்கு அருகில் இராமநாதபுரம் பகுதி மீனவர்களுக்கும், தைவான் நாட்டு மீனவர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட மோதல் குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. ரெஞ்செழியன் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட லீவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

#### அறிக்கை.

1979 ஆம் ஆண்டில் சில முறையும், 1980 மார்ச் திங்கள் தொடர்ந்து ஏறத்தாழ தொடர்ந்தும் அயல் நாட்டு மீன்பிடி கப்பல்கள் குறிப்பாக தைவான் நாட்டு மீன்பிடிபெரும் படகுகள் தமிழ் நாட்டுக் கடலோரப் பகுதிகளில் ஊடுருவி மீன் பிடித்தும், தமிழ் நாட்டு மீனவர்களின் வலைகளுக்குச் சேதம் விளைவித்தும் வந்துள்ளன. 1980 ஜூன், ஆகஸ்டு திங்களில் இரண்டு தைவான் நாட்டு மீன்பிடிபடகுகள் இந்திய கப்பற்படையைச் சேர்ந்த கப்பல்களால் பிடிக்கப்பட்டு தூத்துக்குடி துறைமுகத்தில் வைக்கப்பட்டு பின்னர், இந்திய அரசு அறிவுரையின்படி 3—9—1980 அன்று அவை விடுவிக்கப்பட்டன. அப்படகுகளில் பிடித்து வைக்கப்பட்டிருந்த மீன்களைப் பறிமுதல் செய்து சுமார் 2.50 இலட்சம் ரூ யர்க்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது.

2) சுமார் எட்டு அயல் நாட்டு மீன்பிடி படகுகள் வாலி நோக்கம் அருகே வந்து மீன்பிடிப்பதாக முதுகுளத்தூர் வட்டாட்சியர் செய்தியனுப்பியதாக தூத்துக்குடி மீன்துறை உதவி இயக்குநரும், துணை இயக்குநரும் மீன்துறை இயக்குநருக்கு 31-10-1980 அன்று தந்திமூலம் தெரிவித்தனர். இயக்குநரும் இது குறித்து உடனே அரசுக்கு விரிவான அறிக்கையொன்று அனுப்பினார். அதில் அயல் நாட்டுப்படகுகள் நமது கடலோரத்தில் வந்து மீன்பிடிப்பதனால் நமது கடலிலுள்ள மீன்கள் பிடிக்கப்பட்டு மீனவர்களுடைய மீன் பிடி தொழில்கெடுகிறது. ஆதலால், இத்தகைய அயல் நாட்டுப்